

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 101/24

Luxembourg, 18. junij 2024

Sodba Sodišča v zadevi C-352/22 | Generalstaatsanwaltschaft Hamm (Prošnja za izročitev begunca Turčiji)

Priznanje statusa begunca v eni državi članici nasprotuje izročitvi zadevne osebe njeni izvorni državi

Dokler organ, ki je ta status priznal, tega statusa ne prekliče ali odvzame, zadevne osebe ni mogoče izročiti, ne glede na razloge, na katerih prošnja za izročitev temelji

Sodišče je pojasnilo, da država članica državljana tretje države ne more izročiti njegovi izvorni državi, če mu je bil v drugi državi članici priznan status begunca. Organ, ki obravnava prošnjo za izročitev, mora navezati stik z organom, ki je ta status priznal. Dokler zadnjenavedeni organ tega statusa ne prekliče ali odvzame, zadevne osebe ni mogoče izročiti.

Turčija je Nemčijo zaprosila, naj izroči turškega državljana kurdskega porekla, osumljenega uboja.

Nemško sodišče, ki mora odločiti o tej prošnji, se sprašuje, ali dejstvo, da je bil zadevni osebi leta 2010 v Italiji priznan status begunca zaradi tveganja, da jo bodo turški organi politično preganjali zaradi njene podpore Delavski stranki Kurdistan (PKK), izročitvi nasprotuje.

Ker to vprašanje spada na področje uporabe evropskega azilnega sistema in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je nemško sodišče o tem vprašalo Sodišče.

Sodišče je odgovorilo, da priznanje statusa begunca v Italiji nasprotuje izročitvi zadevne osebe njeni izvorni državi, iz katere je pobegnila. Dokler italijanski organi tega statusa ne prekličejo ali odvzamejo, je treba izročitev zavrniti.¹ Taka izročitev bi namreč dejansko povzročila prenehanje navedenega statusa.

Pristojni nemški organ mora v skladu z načelom lojalnega sodelovanja navezati stik z italijanskim organom, ki je priznal status begunca.

Če italijanski organ po tej navezavi stika status begunca prekliče ali odvzame, je potrebno še, da tudi nemški organ ugotovi, da zadevna oseba nima ali nima več statusa begunca.² Poleg tega se mora nemški organ prepričati, da ni resne nevarnosti, da bo zadevna oseba v primeru izročitve v Turčiji podvržena smrtni kazni, mučenju ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 43032793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 22964106.

Ostanite povezani!

¹ Vendar je Sodišče poudarilo, da zakonodajalec Unije za zdaj ni določil načela, v skladu s katerim bi morale države članice samodejno priznati odločbe o priznanju statusa begunca, ki jih je sprejela druga država članica. Države članice lahko torej priznanje vseh pravic, ki so povezane s statusom begunca, na svojem ozemlju prosto pogojujejo s tem, da njihovi pristojni organi sprejmejo novo odločbo o priznanju tega statusa.

² Formalno priznanje statusa begunca s strani države članice je namreč zgolj ugotovitevne narave. Tako ima državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki izpolnjuje upoštevne pogoje, že zgolj zaradi tega status begunca.